

Передовики

Леонід Куліш-Зіньків

(Кричильські бувальщини)

У 70-х — на початку 80-х років із великим розмахом проходила кампанія заготівлі кормів для так званої громадської худоби. Організацію та хід заходів було поставлено майже на державний рівень. Про передовиків акції писали газети, їм присвячувались радіопередачі. Заготовляли все: бур'яни, кропиву, колюки і тому подібне. До роботи залучали не лише колгоспників, а й усіх службовців, які були жителями села. З того часу запам'ятався один цікавий випадок.

Чи то в неділю, чи в якийсь християнський празник на заготівлю кормів виїхали трактором техпрацівники Кричильської середньої школи. Фронт робіт знайшли на березі Горині, біля урочища "Цибульське". "Ентузіасти" мали на меті заготовити причіп гілля прибережної лози для колгоспних овець. Проте плани їхні дуже швидко дістали нового забарвлення. Кілька працівників човном перепливали річку й подалися до села. Повернулись із рибальською сіткою та солідним бутлем "національної рідини". Чоловіки зайнялися рибним промислом, жінки чистили картоплю, згодом і рибу. Невдовзі в каструлі забулькало, а в сковороді зашкварчало. А ще згодом полилася пісня про те, як у саду козак копав криниченьку, а ще — як під копитом камінь тріснув... Оговтавшись від приємних веселощів, "заготівельники" побачили, що лози в них — усього на піввівці та півкози. Проте, як казав один сільський оптиміст, безвихідного становища ніколи не буває.

Нарізали вони оберемків з п'ять того овечого їдла. Замало. Тоді за пропозицією одного "винахідника", восьмеро найогрядніших чоловіків і жінок вляглися на дно кузова. Наверх них наклали нарізаної лози. Вагар, який приймав корм, зваживши його, сказав: "А ви — ентузіасти. Працювали з вогником". "Не тільки з вогником", — посміхаючись сам до себе, подумав організатор веселого заходу. За хвилину тракторист уже їхав розвантажувати лозу разом із дорогоцінним "живим скарбом", який чекав свободи на дні кузова...